

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 460/11
23.12.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, одлучујући по захтеву који је поднео М.Б. из Р, преко пуномоћника П.З, адвоката из Б, за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда I-1 Уп.бр.80/11 од 28.07.2011. године, уз учешће противне странке Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа одржаној дана 23.12.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

Образложење

Побијаним решењем одбачена је тужба тужиоца М.Б. из Р. за понављање управно судског поступка окончаног пресудом Управног суда 19 У 14124/10 (2009) од 04.03.2011. године, којим је одбијена његова тужба против решења Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије са седиштем у Крагујевцу Дк. број 116-4/09-206 од 04.12.2009. године, којим је одбијен приговор тужиоца, полицијског службеника поднет на решење дисциплинског старешине Полицијске управе Краљево број 116-266/09 од 09.11.2009. године којим је тужиоцу распоређеном на радно место полицајац у ПИ Рашка, ПС Рашка, Полицијској управи Краљево утврђена одговорност за тешку повреду службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији и изречена дисциплинска мера престанка радног односа.

У захтеву за преиспитивање побијаног решења поднетом због повреде закона, подносилац, понављајући наводе из тужбе, истиче да је понављање поступка засновао на тврдњи да је потпуно другачија одлука донета по тужби тужиоца М.Б. из Р, да се стога у тужби није посебно позивао на другачији правни став него на другачију одлуку суда поводом доказа које је предлагао у овој управној ствари као тужилац у управном спору као и у претходном управном поступку. Истиче да му у проведеном управном - дисциплинском поступку није омогућена стручна одбрана од стране браниоца адвоката. Предлаже да суд поништи побијано решење и пресуду Управног суда 19 У 14124/10 (2009) од 04.03.2011. године и предмет врати Управном суду на поновни поступак и одлучивање.

Противна странка Дисциплинска комисија Министарства унутрашњих послова Републике Србије у одговору на захтев који је доставило Републичко јавно правобранилаштво, Одељење Краљево, наводи да је дисциплински поступак против подносиоца захтева спроведен и завршен у складу са законом и предвиђеним роковима и да је побијано решење Управног суда правилно и на закону засновано, а поднети захтев неоснован. Поступајући по поднетом захтеву и испитијући побијано решење у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијаног решења Управни суд је донео одлуку као у диспозитиву, јер је нашао да тужилац није учинио бар вероватним да је сазнао за нове чињенице или да је нашао или стекао могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њега да су те чињенице односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку, а да судска одлука на коју се позива у тужби није донета у истом управном спору као и да учешће браниоца у дисциплинском поступку није посебан разлог понављања у смислу члана 56. Закона о управним споровима.

Оцењујући законитост побијаног решења, Врховни касациони суд налази да је то решење донето без повреда правила поступка, уз правилну примену одредбе члана 56. Закона о управним споровима на утврђено чињенично стање. Ово стога што, из достављених списка предмета Управног суда Уп.80/11 произилази да у судском поступку који је завршен правноснажном пресудом истог суда 19 У 14124/10 (2009) од 04.03.2011. године, суд није утврђивао чињенице, већ је одлуку донео на чињеничном стању

утврђеном у управном поступку и да је одлука Управног суда У бр. 1483/10 (2009) од 29.12.2010. године, на коју се позива у тужби, донета у управном спору по тужби другог лица, односно у другом управном спору у коме не постоји идентитет странака и предмета спора. Обзиром да је правилно побијаним решењем Управни суд нашао и да неучествовање браниоца у управно-дисциплинском поступку није прописано као посебан разлог за понављање правноснажно завршеног управно-судског поступка, то и по налажењу Врховног касационог суда тужилац није учинио вероватним постојање законског основа понављања из члана 56. став 1. тачка 1. и 5. Закона о управним споровима, на које се у тужби позвао.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева истицане и у тужби, па је нашао да су ти наводи без утицаја на другачију одлуку о законитости побијаног решења јер се њима не доводи у сумњу правилна оцена Управног суда дата у побијаном решењу о непостојању услова за понављање поступка из члана 56. став 1. тачка 1. и 5. Закона о управним споровима на основу кога је тражено понављање.

Са изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 23.12.2011. године, Узп 460/11

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.